

TESADÜFÜN BÖYLESİ

Yazar: Volkan BASKAN
Telefon: 0505 856 31 82

Ali ve Ayşe, aynı apartmanın sakinleri, ikisi de yalnız yaşamakta. Bir süredir internet üzerinden birbirleriyle sohbet etmektedirler, tabii kendileri bunun farkında değiller.

En son ki konuşmalarında ortak bir karar almışlar; hafta sonu buluşulacak, buluşma anına kadar internetten birbirleriyle sohbet edilmeyecek. Buluşma yerleri belli fakat o anlık heyecandan birbirlerini nasıl tanıyacaklarını sormayı unutmışlar. Birbirlerine buluşma anına kadar görüşemeyecek olduklarından bakalım sorunu nasıl çözecekler.

Buluşma günü gelmiştir. Her ikisinde de heyecan ve endişe vardır. Acaba aldıkları karar doğru mu? Belki biraz daha zaman geçirseydiler? Kafalarını en çok karıştıran soru da O'nu nasıl tanıyacağım?

Buluşma günü gelmiştir;

Hazırlıklarını yaparlar ve ikisi de buluşma yerine gitmek için aynı ayda evden çıkarlar. (Ali 3. Katta Ayşe 5. Katta oturmaktadır). Ali asansöre biner, çıkış katına inmek için sıfır tuşuna basarken asansör yukarıya doğru hareket eder, Ayşe asansörü çağırmıştır. Ali hay aksi diye kendi kendine söylenmeye başlar. Ayşe merhaba diyerek asansöre biner, merhaba diye karşılık verir Ali. Ayşe eve yeni taşındığı için daha önce hiç karşılaşmamışlardır.

Ali ve Ayşe apartmandan çıkarak farklı yönlerde yönelirler, Ali birkaç adım atar ve arkasını dönüp Ayşe'ye bakar. Vay be, Güzel kızmış dermişçesine başıyla hareket yapıp yoluna devam eder,

Ali buluşma noktasına gitmek için otobüs durağının yolunu tutar, bir süre sonra da otobüs gelir ve yolculuk başlar. Birkaç durak sonra otobüs yolcu almak için durur, otobüse binen yolculardan biri de Ayşe'dir, otobüsün arka tarafında oturan Ali Ayşe'yi fark eder, fakat Ayşe Ali'yi görmemiştir. Ayşe yolculuk boyunca etrafı izler, Ali de Ayşe'yi. Bir süre Beraber yolculukları devam eder.

Otobüs buluşma noktasına yaklaşır, Ali otobüsten inmek için arka kapıya yönelir(Arka tarafta oturduğu için) İnemek için tuşa basar, Otobüs yavaşlar, Ayşe de otobüsten inmek için ön kapıya doğru ayaklanır (Ön kısımda oturduğu için)

Otobüsten inerler, Ayşe ve Ali karşıdan karşıya geçmek için beklerler, Bekleyen birkaç kişi daha vardır. Kırmızı ışık yeşile döner, Ayşe tam karşıya geçecekken karşıdan gelen bir arkadaşıyla karşılaşır Ali karşıya geçer, Ayşe

ise arkadaşıyla konuşurken ışık tekrardan kırmızıya döner ve tekrar ışığın yeşile dönmesini bekler.

Buluşma yerlerine yaklaştıkları her adımda duydukları endişe artar.

Ali sonunda buluşma yerlerine varır, Dışarıdaki masalardan birine oturur ve garsondan içecek bir şeyler ister o sırada da etrafına bakınarak internette ki sohbet arkadaşını aramaya başlar, bazen de kendi kendine kızar, Ah be Ali kızı nasıl tanıyacaksın, o olduğunu nasıl anlayacaksın, Nasıl sormasın buluşma yerinde seni nasıl tanıyacağım diye. Etrafta yalnız oturan birkaç kız var, Hangisi Ayşe, Gidip soramam ya. Etrafa bakınırken kapıdan Ayşe girer, Ali endişe içinde olduğundan Ayşe'yi fark etmez bir süre sonra kafası dank eder gözlerini Ayşe'ye çevirir, Yok artık tesadüfünde böylesi der. Ayşe de boş masalardan birine oturur. Ali bir köşede, Ayşe bir köşede. (Düşüncelerine uygun sürekli değişen müzik çalmaktadır.)

Ali ve Ayşe endişelidir, Sık sık saatlerine bakarlar, telefonlarıyla arkadaşlarını arayıp hal hatır sorarlar, böylece etrafı daha iyi gözlemleyebiliyorlar,

Buluşma saatini neredeyse 1 saat geçmiştir. Değişen bir şey yok, İki de çok sıkılmışlar ve Bir şeyler içmek veya telefonla birilerini arayıp konuşmak çözüm değil. İkinin aklından da geçen düşünce; Zaten kimin Ali (Ayşe) olduğunu bilmem mucize olur, Çocuğu (Kızı) tanımam için hiçbir ipucu yok, Buraya gelmem saçmalıktı.

İlk olarak Ayşe kalkar ve buluşma yerinden ayrılır, Ali Ayşe'nin kalktığını görmez, içinde bulunduğu endişeden dolayı. Bir süre sonra Ayşe'nin oturduğu masanın boş olduğunu görür, saatine bakar birkaç dakika daha geçirir, cebinden bozuk paralar çıkarıp masanın üzerine koyar ve kalkar, o sırada yan masadaki konuşmalar kulağına takılır, Biraz önce kalkan Ayşe değimliydi ya, ne kadar da değişmiş...

Ali bir an duraksar, düşünceli adımlarla çıkışa doğru yürür, Ayşe'nin gittiği yöne doğru bakar, birkaç adım atar durur, ne yapacağını bilemez, etrafa bakınır ve ters yönde yürüyerek oradan uzaklaşır.